

DOMĘCZYĆ (1) *vb pf*

inf domęczyć.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Zamęczyć, doprowadzić mękami do śmierci [kogo]: Radźzey mię iuż day domęczyć Abych żywa nie zołtała *RejJóz H6.*

Formacje pochodne cf MĘCZYĆ.

SB